

רע"פ 7769/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7769/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 22.10.2014 בעפ"ג 35754-07-14 שניתן על ידי כבוד השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - סג"נ ומ' סוקולוב; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אבי אילון

החלטה

*

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (הנשיאה ד' ברלינר, סגן הנשיאה ג' קרא, והשופט מ' סוקולוב) בעפ"ג 35754-07-14 מיום 22.10.2014 במסגרתו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בת"פ 11665-04-12 (השופט ע' דרויאן) מיום 17.6.2014.

2. המבקש הורשע בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בבית משפט השלום על יסוד הודאתו בעבירות שיוחסו לו בגין המעשים הבאים: ביום 23.2.2012 הגיע המבקש למקום בו התגורר עם המתלוננת וסירב להוראת השוטרים לעזוב את המקום. ביום 31.3.2012 בשעת לילה מאוחרת תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בת זוגו, אשר ישנה על הספה בכך שהרימה והפילה ארצה. הוא שבר חפצים בדירה, רדף אחריה עם סכין ודחף אותה. הוא היכה את

המתלוננת עם סכין, הפילה לרצפה והמשך לרדוף אחרי חברתה. השתיים ברחו ונצמדו לדלת השכנים ובתגובה המבקש נעץ את הסכין בדלת בין שתייהן. ביום 17.9.2012 אירע מקרה נוסף שבו תקף המבקש את המתלוננת ואיים עליה. משהגיעו שוטרים הוא התעמת עמם והתנגד למעצרו. בגין מעשים אלה יוחסו למבקש עבירות של תקיפת בת זו לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שתי עבירות); הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין; שימוש בכוח כדי למנוע מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969. עוד במסגרת הסדר הטיעון צורף אישום בהחזקת סם לצריכה עצמית והמבקש הורשע גם בו. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו עלה כי המבקש אינו מתאים לטיפול ואינו מעוניין בו. בנסיבות אלה בית משפט השלום גזר עליו עונש של 12 חודשי מאסר בניכוי ימי מאסרו; ששה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים (לגבי עבירות אלימות מסוימות); שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים (לגבי עבירות איומים, סמים והפרת הוראה חוקית); והתחייבות להימנע מעבירה למשך שנתיים בסך 2,000 ש"ח. בשל מצבו הכלכלי של המבקש לא הוטל עליו קנס. יצוין כי במסגרת האירועים האלימים בין המבקש למתלוננת גם המתלוננת דקרה את המבקש ופצעה אותו בבטנו. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

הבקשה

3. המבקש מלין על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בכך שלא הקל בעונשו. הטעם המרכזי לבקשתו הוא הפגיעה מן הדקירה שספג מן המתלוננת. כן טען הוא כי עברו נקי מעיסוק בפלילים, כי הוא מכור לסמים, וכי גילו מתקדם (64). אלה מצדיקים לשיטתו הקלה בעונשו. כן צוין כי המבקש הוא אזרח זר אשר אינו דובר את השפה העברית. כן נטענו טענות באשר למתחמי הענישה שקבע בית משפט השלום לפיהן בית המשפט החמיר עם המבקש.

דיון הוכרעה

4. לאחר העיון בבקשה, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ובגזר דינו של בית משפט השלום נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות. טענתו המרכזית של המבקש עניינה הפגיעה שספג מן המתלוננת כתוצאה מהדקירה בבטנו. יתר טענותיו עוסקות בנסיבותיו האישיות. טענות אלה אינן צולחות את המבחנים המקובלים בפסיקה למתן רשות ערעור. הן אינן מעלות סוגיה עקרונית אשר חורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)); ואינן מעלות שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים מתן רשות ערעור (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). מדובר בהשגה על עונש אשר ככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור (רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); רע"פ 7201/97 בשירי נ' היועץ המשפטי לממשלה (11.12.1997); רע"פ 5504/08 פלוני נ' מדינת ישראל (27.7.2008)). נסיבות אלה אינן מצדיקות חריגה מן הכלל האמור.

5. בנסיבות אלה אין בידי אלא לדחות את הבקשה למתן רשות ערעור. משכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשע"ה (20.11.2014).

ש ו פ ט
